

mænd samt Lærerborn, altsaa vi kunne sige, det er i det hele unge Mennesker, som ere udgaaede fra Smaakaarsfolks Hjem. Mange af disse unge Mennesker maa sætte sig i betydelig Gæld for at kunne opnaa at faa Eksamen, en Gæld, som de kunne faa meget Besvær med at afbetale, naar de forlade Seminariet og træde over i Skolens Stillinger. Jeg synes derfor, der kunde være god Grund til at komme disse Seminarieelever til Hjælp. Det er flere Aar siden, at det Beløb af 60,000 Kr., som nu gives, er fastsat, og efter den Tid har Seminarieelevernes Tal været i betydelig Stigning, saa at de Portioner, der kunne uddeles nu, ville være betydelig mindre end de, man tidligere har været i Stand til at yde.

Socialdemokraterne have saa endvidere stillet Forslag om, at der til Aftenskoler i København skulde ydes et Tilskud af Statskassen paa 50,000 Kr. imod, at Københavns Kommune betalte et lignende Beløb. Der gives af Staten Understøttelse til Aftenskolen baade paa Landet og i vore Købstæder. Men der er ingen Steder, hvor Aftenskolen er slaaet saa godt an som netop i København. I København samler Aftenskolen omkring 4,000 Elever af begge Køn, og Københavns Kommune ofrer herpaa et Beløb af 100,000 Kr. aarlig, endda lidt over. Københavns Kommune er den eneste Kommune, der bringer et virkelig nævneværdigt Offer for denne vigtige Sag. Samtlige Købstæder udenfor København have ikke haft mere end 2,632 Elever i Aftenskolerne, og det Beløb, som disse Købstæder have tilskudt direkte af deres Kasser til denne Undervisning, er 2,035 Kr. Det vil sige, at Købstæderne udenfor København have ydet nogle og firsindstyve Øre aarlig gennemsnitlig pr. Elev, medens Københavns Kommune til den samme Undervisning har ydet omkring 40 Kr. pr. Elev. Man kan altsaa se, at de Ofre, der bringes her i Byen, ere langt større end i nogen anden Kommune i Danmark. Nu skulde man synes, at det var noget, der vilde blive paaskønnet, man skulde synes, at Staten vilde glæde sig over, at der er en Kommune, som gaar i Spidsen, en Kommune, der er offervillig paa dette Omraade, og at Staten vilde sige: Selvfølgelig skulle I med Glæde komme ind under de samme Forhold, som ere gældende for alle de andre Kommuner. Nej, det er en Sag, der ikke paaskønnes, tværtimod! det er et Forhold, man straffer, idet man siger: I skulle ikke have en eneste Øre i Tilskud. For at hæve denne Uretfærdighed have vi stillet vort Ændringsforslag om, at Staten her

ligesom i alle andre Kommuner skal betale Halvdelen af det, Undervisningen koster.

Vi have saa stillet et Ændringsforslag om, at der til den folkelige Universitetsforening skal ydes et Tilskud paa 8,000 Kr. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at den folkelige Universitetsforening ikke er noget nyt, det er en Forening, der har bestaaet længe. I 1898 begyndte vi fra Statens Side at støtte den med 5,000 Kr. aarlig. Det er ikke tilfældige Foredrag, denne Forening lader afholde, nej, det er en virkelig Institution, der er bygget op i denne lange Aarrække, en Institution, som lader holde Rækker af Foredrag ude omkring i Landet, og en Institution, der om sig har samlet en fortrinlig Stab af Lærere, der paatage sig det Hverv at rejse ud og holde Foredragserækker paa indtil 6 Foredrag. Der findes en Forening, der har sit Sæde i København, og hvis Bestyrelse lægger disse Foredrag og denne Undervisning til Rette. Men hvis der skal holdes Liv i denne Institution, er det nødvendigt, at Staten træder til med sin Støtte. De 8,000 Kr., Foreningen har modtaget i de senere Aar, bleve inddragne i Fjor, men alligevel er det lykkedes en Kreds af Lærere at holde Institutionen oppe, idet de Lærere, som paatage sig Undervisningen, have maattet gøre deres Arbejde gratis. Men det er naturligvis ikke noget, som disse Folk, der vel meget sjældent ere velstillede, kunne blive ved med i Længden. Jeg siger derfor, at hvis Staten ikke nu træder til, hvis man bliver ved at nægte Foreningen denne Bevilling paa 8,000 Kr., er der Fare for, at Institutionen slaas i Stykker. Og det vilde være langt værre, end om f. Eks. de Foredrag, der have været holdte i Husmands-, Landbo- og Handelsforeninger o. s. v., skulde høre op, for det kan tages op igen med kort Varsel, det er ikke Foredrag, der kræve et stort Apparat for at blive satte i Scene, men hvis en saadan Institution som denne slaas i Stykker, hvis disse Kræfter, der her ere samlede, splittes, er det tvivlsomt, om det nogen Sinde vil lykkes at sætte den paa Benene igen. Jeg kan henvise til en Tale i Fjor af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Det ærede Medlem er sikkert bedre inde i den Sag end maaske noget andet Medlem i dette Ting, og det ærede Medlem oplyste, at den folkelige Universitetsforeningsbevægelse stammer oprindeligt fra England og har bredt sig derfra til andre Kulturlande. Endvidere oplyste han, at i vort Naboland, Sverige, støttes denne Bevægelse med meget store Midler af Staten. Det ærede Medlem nævnede, at der i Sverige ydes indtil